

Національний технічний університет «Дніпровська політехніка» — відповідність часу!

ЮРИДИЧНА КЛІНІКА «PRO BONO»
ІГСН НТУ «ДП»
безоплатна правнича допомога
консультація надається студентами III-V курсів
денної форми навчання під керівництвом
викладачів – кураторів – практикуючих юристів

ПРО ВИЗНАЧЕННЯ МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ ДИТИНИ

ПРАВОВИЙ ВИСНОВОК

Дата: 26.02.2024р.

До юридичної клініки звернувся громадянин А. із питанням як зробити, щоб його дворічний син проживав з ним, щоб самому займатись вихованням дитини. З матір'ю дитини він розлучений. За словами громадянина А. мати дитини не має постійної роботи, у неї відсутні належні умови проживання, виховання та лікування дитини вона не займається.

Згідно зі статтею 160 Сімейного кодексу України (СК України), місце проживання малолітньої дитини визначається за згодою батьків, якщо дитина не досягла 10 років.

Відповідно до ч. 4 ст. 157 СК України батьки мають право укласти договір щодо здійснення батьківських прав та виконання обов'язків тим з них, хто проживає окремо від дитини. Предметом даного договору є визначення місця проживання та дії з виховання, навчання, догляду за дитиною або поєднаних цих елементів, спрямованих на забезпечення нормального фізичного, духовного та морального розвитку дитини. Договір укладається в письмовій формі та підлягає нотаріальному посвідченню.

Якщо мати та батько, які проживають окремо, не дійшли згоди щодо того, з ким із них буде проживати малолітня дитина, спір між ними може вирішуватися органом опіки та піклування.

Для вирішення спору органом опіки та піклування необхідно звернутись до районної, районної в містах Києві та Севастополі державної адміністрації, виконавчого органу міської, районної у містах, сільської, селищної ради. Місцевий орган опіки та піклування, який призначить засідання комісії, викличе обох батьків, проведе з ними бесіди, оцінить інші обставини та винесе відповідне рішення.

Відповідно до пункту 72 Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866 для розв'язання спору, що виник між батьками, щодо визначення місця проживання дитини, один з

батьків подає службі у справах дітей за місцем проживання дитини: заяву; копію паспорта; довідку з місця реєстрації (проживання); копію свідоцтва про укладення або розірвання шлюбу (у разі наявності); копію свідоцтва про народження дитини; довідку з місця навчання, виховання дитини; довідку про сплату аліментів (у разі наявності).

Засідання спеціальних комісій у органах опіки та піклування проводяться у разі потреби, але не рідше ніж один раз на місяць.

Звернення до суду відбувається шляхом подачі позовної заяви з необхідними документами Позивачем (громадянин А) (особа, яка звертається до суду з позовною заявою, тобто той з батьків, хто бажає, щоб з ним залишилася проживати дитина) до Відповідача (той з батьків, хто проживатиме окремо від дитини – мати дитини).

З метою позитивного для Позивача вирішення даного спору, в суді необхідно доводити наступні обставини: відповідальне ставлення до своїх батьківських обов'язків; стан здоров'я як батьків, так і дитини; матеріальне становище батьків; можливість забезпечення належних житлових умов; сімейний стан батьків; сталість соціальних зав'язків дитини, її психологічний стан, місце навчання; інші обставини (шкідливі звички, графіки роботи, професія і т.д.)

Позовна заява про визначення місця проживання дитини подається в порядку цивільного судочинства до районних, районних у містах, міських та міськрайонних судів за зареєстрованим місцем проживання чи місцем перебування Відповідача., тобто дружини громадянина А.

Судовий збір за подання позовної заяви немайнового характеру становить 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб (підпункт 2 пункту 1 частини другої статті 4 Закону України «Про судовий збір»). Станом на 01.01.2024 розмір судового збору складає 1211,20 грн.

Вимоги до позовної заяви визначені у ст. 175 ЦПК та перелічені документи, що додаються до позовної заяви у ст. 177 ЦПК.

Так, у позовній заяві позивач викладає свої вимоги щодо предмета спору та їх обґрунтування. Позовна заява подається до суду в письмовій формі і підписується позивачем або його представником, або іншою особою, якій законом надано право звертатися до суду в інтересах іншої особи.

Позовна заява повинна містити: 1) найменування суду першої інстанції, до якого подається заява; 2) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові) (для фізичних осіб) сторін та інших учасників справи, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), а також реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серію паспорта для фізичних осіб - громадян України (якщо такі відомості позивачу відомі), відомі номери засобів зв'язку та адреси електронної пошти, відомості про наявність або відсутність електронного кабінету; 3) зазначення ціни позову, якщо позов підлягає грошовій оцінці; обґрунтований розрахунок сум, що стягуються чи оспоруються; 4) зміст позовних вимог: спосіб (способи) захисту прав або інтересів, передбачений законом чи договором, або

інший спосіб (способи) захисту прав та інтересів, який не суперечить закону і який позивач просить суд визначити у рішенні; якщо позов подано до кількох відповідачів - зміст позовних вимог щодо кожного з них; 5) виклад обставин, якими позивач обґрунтовує свої вимоги; зазначення доказів, що підтверджують вказані обставини; 6) відомості про вжиття заходів досудового врегулювання спору, якщо такі проводилися, в тому числі, якщо законом визначений обов'язковий досудовий порядок урегулювання спору; 7) відомості про вжиття заходів забезпечення доказів або позову до подання позовної заяви, якщо такі здійснювалися; 8) перелік документів та інших доказів, що додаються до заяви; зазначення доказів, які не можуть бути подані разом із позовною заявою (за наявності); зазначення щодо наявності у позивача або іншої особи оригіналів письмових або електронних доказів, копії яких додано до заяви; 9) попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи; 10) підтвердження позивача про те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав.

До позовної заяви повинні бути додані такі документи: копія свідоцтва про розірвання шлюбу; копія паспорта позивача; копії рішення суду про розлучення; характеристика з місця роботи позивача та її дві копії; характеристика з місця проживання позивача та її дві копії; довідка з місця проживання позивача та її дві копії; дві копії декларації про дохід позивача; довідка ЦМЛ про стан здоров'я позивача та її дві копії; акт обстеження матеріально-побутових умов проживання позивача та дві його копії; дві копії свідоцтва про державну реєстрацію ФОП; акт санітарно-епідеміологічного обстеження квартири позивача та дві його копії; епікриз (ПБ дитини); квитанції про сплату судового збору.

Сформований пакет документів, тобто позовна заява з додатками (а також копія позовної заяви з додатками для відповідача по справі та інших осіб, які беруть участь у справі) подається до канцелярії суду. Позовну заяву можна також направити поштою – цінним листом, обов'язково з описом документів, які надсилаються та поштовим повідомленням.

Студент – консультант: Сніжана КУДРЯ